Voința omului poate învinge infirmitățile propriului corp

(Urmare din pag. I-a)

Un atul, la fel de celebru din galeria acestor sportivi trebue socotit maghiarul OLIVER HALASI, care cu un picior lipsă până la genunchi a reușit să fie campion european în 1934 la 400 m. înot crawl și să fie halful centru al echipei maghiare de polo pe apă, care a câștigat titlul olimpic în 1932 la Los Angeles. A bate un crawl corect cu un singur picior și încă atât de eficace, este o performanță puțin obișnuită desigur, care îl plasează pe Halasi între fruntașii sportivilor infirmi.

Interesant este cazul fostului campion mondial de box la categoria pană, francezul EUGEN CRIQUI, care avea o jumătate maxilar din argint depe urma unei răni căpătate în războiul mondial din 1914 — 1918. Această infirmitate serioasă pentru un boxeur, nu l-a împiedecat totuși să devină campion mondial.

Studentului negru din America BOID BUIE îi lipsește cu totul brațul stâng și totuși la numai 10 ani dela pierderea brațului a reușit să se impună ca cel mai bun jucător de basket în echipa universității sale, lucru puțin obișnuit dacă ne gândim la rolul celor două mâini în jocul de basket. In mod cert tânărul Boid Buie trebue să fie un jongleur al mingiei cu ajutorul unei singure mâini.

Atletul german MANFRED LOOS este desigur un fenomen singular în atletismul mondial. Lipsit și el de un picior excelează într'o probă atletică pe care în mod normal nu ne-o putem imagina practicată decât cu folosirea ambelor picioare. Or Loos sare cu un singur picior și încă la înălțimea destul de respectabilă de 178 cm. cu care poate figura pe lista celor mai buni 10 din mai toate țările Europei.

*

Desigur că sportivii de mai sus constitue numai câteva exemple din rândurile sportivilor infirmi și că, deasemenea la noi în țară cunoaștem o serie de cazuri destul de elocvente în ce privește rolul voinții și al autoeducării, prin care oamenii pot suplini și încă foarte bine diferite defecte fizice, infirmități naturale sau căpătate în urma unor accidente. Dar toate aceste cazuri nu ar servi la mare lucru și ar constitui un simplu pretext de reportaj senzațional, dacă din aceste cazuri nu am putea face exemple pentru marile masse de tineret dornice de perfecționarea propriului lor corp, dornice de a stabili performanțe sportive chiar având anumite infirmități naturale sau slăbiciuni fizice. Fiindcă putem învăța dela acești oameni, că voința omului este capabilă să înfrângă cele mai mari greutăți și eroul colonel MERESIEV este acel „om adevărat" dela care poate și trebue să învețe tânăra generație de sportivi care crește în perioada construirii socialismului în Republica Populară Română.

(Pentru acest reportaj au fost folosite unele date publicate în revista „WORLD SPORTS" din Mai 1949).

Studentul negru Bood Buie fără brațul stâng este un jongleur al mingiei cu o singură mână, în jocul de basket-ball.

Atletul german Manfred Loos, care numai cu un picior 1,78.

Takacs, campionul olimpic de tir, care a fost văzut recent în București, nu are mâna dreaptă. Prin talentul și voința lui extraordinară a reușit să ajungă campion olimpic cu stânga, după ce fusese campion mondial cu dreapta.

TURNEUL... «AMICIȚIEI»

Iată un alt aspect al turneului de football care s'a desfășurat la Atena, și la care au participat echipele naționale italiană (B), greacă, turcă și egipteană.

Cât de amical sau al amiciției a fost acest turneu s'a putut vedea foarte curând, în cursul jocului dintre Italia B., și Turcia. Jocul acesta urma să decidă dacă Turcia va câștiga sau nu turneul (învingsese până atunci pe Egipt cu 3—2 și Grecia cu 2—1) și partiga sau nu turneul (invincință. Adică foarte dur. Turcii au jucat tare și, evident, italienii nu au stat cu mâinile în sân. Câțiva jucători italieni au fost loviți, publicul a protestat însă scandalul a isbucnit abia spre sfârșitul jocului, în min. 83 când italienii au marcat al treilea goal, cel al victoriei (era 2—2 în acel moment). Turcii au reclamat offside și cum arbitrul nu a vrut să revină, au amenințat cu retragerea de pe teren. A intervenit publicul care a manifestat ostil turcilor, au intervenit conducătorii și turcii au rămas pe teren. Imediat însă, portarul italian a fost lovit de un înaintaș turc și iar a început „hora". Încheiată cu huiduieli la adresa învinșilor și aplauze la adresa italienilor.

DE! era turneul amiciției și se cuvenea subliniată armonia dintre țările marshallizate.

CUM SE CONSTRUESC BAZINE DE TIP POPULAR

Desvoltarea înotului în marile mase ale populației este legată de construirea unui număr de bazine de înnot. A socoti că răspândirea înnotului este posibilă numai prin existența unor piscine uitra moderne, înseamnă a face o mare greșeală. Pentru o bună organizare a muncii, în domeniul răspândirii înotului, sunt suficiente bazine de tip popular construite din lemn pe cursul unei ape curgătoare sau stătătoare. Pentru acest lucru nu se cer amenajări prea costisitoare.

In rândurile de mai jos vom da câteva sfaturi practice cu privire la alegerea locului și construirii unui astfel de bazin popular.

ALEGEREA LOCULUI

Pentru un bun bazin de înot se va alege un loc cu curent slab (în cazul unei ape curgătoare). Fundul trebue să fie nisipos, fără pietre și mărăcini.

Adâncimea se va alege în funcție de bazin. Pentru copii nu trebue să fie mai mare de 0,5 — 1,5 m., pentru înotători dela 1,50 m. adâncime în jos. Sub trambulină, înălțimea trebue să fie de cel puțin 3 m., în cazul unei trambuline dela 1 m. — 3 m. și 5 m. adâncime pentru trambulină mai înaltă de 3 m.

O mare atenție trebue acordată locului, din punct de vedere al higienei.

Bazinul trebue să fie ales cel puțin la un kilometru distanță de afluent (care aduce nămol).

In această privință trebue consultată părerea medicului higienist sau a sanitarului.

CONSTRUIREA BAZINULUI

Bazinul va fi construit în latura lungă și în laturile mici de doi pereți de lemn (poduri).

Dimensiunile minime ale bazinului, vor fi 25x5 m., iar maxime 50x20 m.

Cei doi pereți (poduri) se fac din bârne și se căptușesc cu scânduri cu o grosime de cel puțin 3 cm.

Intreaga suprafață a bazinului se împarte în rigole (culoare) cu ajutorul unor prăjini de lemn de 2 m. lungime, legate bine la capete.

Schema unui bazin elementar de înot 50 m. x 8 m. îl dăm în fig. I-a.

CONSTRUIREA PODULUI

Intr'o apă cu un nivel ridicat se recomandă să se construiască bazine cu starturi și pereți de întoarcere fixe.

In fundul apei se fixează stâlpi paraleli la o distanță de 1,5 — 2 m. Stâlpii se unesc între ei prin grinzi cu o grosime de 10—20 cm. Deasupra grinzilor se face o podea din scânduri cu o grosime de 3 cm. Pe podea, în partea interioară a peretelui, se fac starturi, în așa fel ca înălțimea lor să fie la 0,75 m. de nivelul apei. Podeaua startului trebue să aibe o înclinare de maximum 15 grade.

Pe partea interioară a podului (partea care privește în spre bazin) se întărește peretele de întoarcere. El trebue să aibe 1 m. adâncime cel puțin.

Planul podului se poate vedea în fig. nr. 2 și nr. 3.

Dacă bazinul se construește într'o apă cu nivel sensibil la ploi, secetă etc. este recomandabil să se facă starturile și podul de întoarcere mobile. Ele păstrează nivelul apei și sunt ușor de luat toamna înaintea înghețului.

Starturile se pot face din butoaie de fier smolite iar pentru podul de întoarcere se poate întrebuința un tub de fier cu un diametru de 50 cm. cel puțin.

CONSTRUIREA PODULUI (PERETELUI) DE INTOARCERE

Podul de întoarcere este alcătuit dintr'o ramă făcută din bârne cu un diametru de 15—20 cm. Lungimea ramei este egală cu a peretelui (podului) care alcătuește bazinul, iar adâncimea ei trebue să fie de circa 1 — 1,35 m.

Pe această ramă se bat scânduri groase de circa 3 cm. Astfel alcătuit acest perete de întoarcere se fixează pe partea internă a podului în așa fel ca 1 m. să fie în apă iar 35 cm. deasupra nivelului apei.

CONSTRUCȚIA STARTURILOR

Startul se face din scânduri. Lungimea startului 0,75 m. înălțimea peretelui din fund 0,60 m. , iar a celui din față 0,45 m., El are forma unei lăzi cu capacul aplecat care se fixează bine pe pod, deoarece în timpul săriturii înotătorul apasă puternic putând să miște (fig. 5).

LEGAREA PRAJINILOR

Suprafața apei cuprinsă între cele două poduri se împarte în rigole (culoare), cu ajutorul unor prăjini de 2 m. lungime cu o secțiune de 8 cm. Ele se pot vopsi cu o vopsea albă. Prăjinile se leagă fie cu sfoară trainică, fie cu inele de fier. Pentru aceasta se fac în prăjini (la capetele

(Continuare în pag. 4-a col. 7)

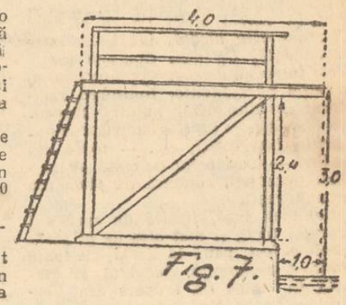

Fig. 7.

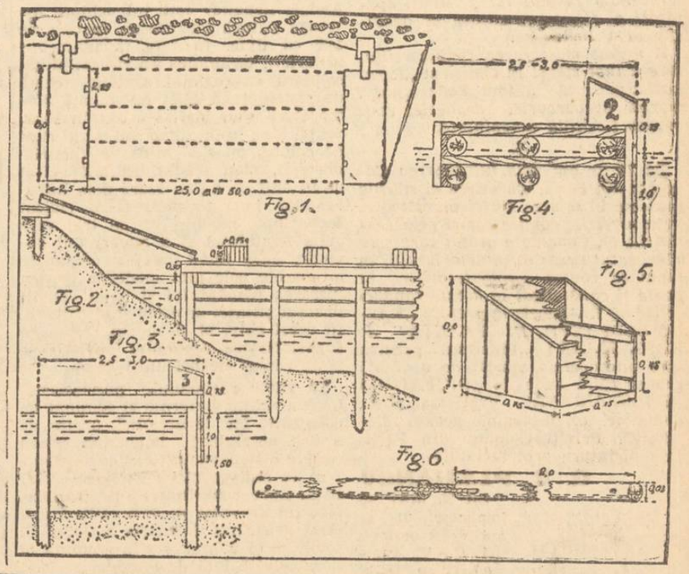

PREGĂTIRI FEBRILE LA DINAMO, RATA, MESERIAȘUL ȘI CFR, PENTRU «MARELE PREMIU R. P. R.»

Dela ultima competiție motociclistă pe circuit, desfășurată la Brașov acum o săptămână și până la cea de Duminica viitoare „MARELE PREMIU R. P. R.", nicio manifestație motociclistă nu s'a mai organizat. Totuși, pe teren, în federație și în cluburi n'a fost niciodată o activitate mai mare ca acum.

6 alergători dela „Dinamo" împreună cu responsabilul secției moto și cu antrencrul, au plecat ieri, pentru a patra oară săptămâna aceasta, pe teren, pentru antrenamente.

Pe velodromul dela Bellu, își încearcă mașinile și se antrenează alergătorii dela „Rata".

Meticulozitatea cu care lucrează cei dela „A. S. Meseriașul" pentru punerea la punct a motocicletelor, este semnificativă.

Cei câțiva alergători dela C. F. R., care au siguranța participării la „Marele Premiu R.P.R.", nu mai ies din atelierele unde li se face revizia mașinilor.

In general aceiași atmosferă de pregătiri intense o poți găsi la oricare alt club.

Și pe bună dreptate.

La o competiție ca aceia dela 5 Iunie cu caracter internațional, e normal ca alergătorii să se prezinte cât mai bine pregătiți.

Dacă traseul acestei competiții este același de anul trecut, condițiile de ordin tehnic impuse concurenților, sunt ceva mai serioase.

Astfel, F.R.A.M. — însușindu-și ultimile dispoziții ale noului regulament F.B.C.M., — numărul de tururi impus pentru acoperirea întregului traseu în cadrul unei probe a fost simțitor mărit.

Mediile orare, obținute la antrenamente, după care se va face o a doua selecționare a celor înscriși, sunt ceva mai pretențioase.

Amestecul direct al organizatorilor în ceia ce privește alimentdrea mașinilor, este o măsură binevenită.

Verificarea mașinilor de către comisia tehnică înainte și după cursă, va fi de data aceasta mult mai serioasă. In această privință, atragem atenția concurenților că trebue să se pună perfect la punct cu echipamentul motocicletelor și mașinilor, altfel riscând să fie excluși din cursă sau clasament.

O FOSTĂ CAMPIOANĂ NAȚIONALĂ CEHOSLOVACĂ DESPRE PROGRESUL SPORTURILOR NAUTICE IN RPR

In ultimul timp am avut ocazia să înregistrăm în presă multe impresii pe care oaspeții de seamă ai sportului nostru le-au împărtășit, despre progresul mișcării sportive din Republica noastră.

Astăzi înfățișăm opiniile unei emerite sportive străine care a avut posibilitatea să cunoască realizările sportului dela noi. Este vorba de VERA LINHARTOVA, soția ambasadorului Cehoslovaciei la București, fostă în mai multe rânduri campioană națională la caiac, care într'o scrisoare adresată colectivului redacțional al ziarului „Lodny Sporti" din Praga, face o seamă de îmbucurătoare constatări asupra desvoltării sporturilor nautice. Iată un pasagiu din această scrisoare.

— „In București am vizitat Cabana dela lacul Herăstrău, care este un complex foarte plăcut, un centru însemnat pentru inițierea în sporturile nautice. Tot aici am fost plăcut surprinsă văzând trei construcții de ambarcațiuni făcute după planuri cehoslovace. O altă surpriză a urmat când m'am dus la alt lac, Floreasca. Atelierul de ambarcațiuni al federației, care construește prototipuri ce vor servi la confecționarea în serie a ambarcațiunilor. După citirea articolului din ziarul nostru (e vorba de un articol privitor la activitatea din acest an a sporturilor nautice în Cehoslovacia) și văzând acest atelier românesc, pot să vă spun că progresul pe care l-au realizat prietenii noștri români în direcția sporturilor nautice este foarte mare".

Cu atât mai valoroase sunt aprecierile Verei Linhartova, cu

VERA LINHARTOVA

cât ele vin din partea unei sportive de frunte, reprezentantă a unei țări cu un sport atât de înaintat.

Canoteurii noștri care sunt abia la începutul unui drum de făgăduitoare realizări, primesc prin scrisoarea Verei Linhartova un îndemn la muncă și mai încordată pentru a mări succesele de până acum și a se prezenta în sezonul acesta mai bine ca în anul trecut. De altfel fosta campioană a Cehoslovaciei duce aici la noi o muncă efectivă pentru inițierea tinerelor în sporturile nautice, muncă despre care vom avea ocazia să scriem cât de curând.

INTRECEREA SOCIALISTĂ PENTRU CEA MAI BUNĂ ORGANIZARE A SPORTULUI DE MASE

— DE N. LIUBOMIROV, LOCȚIITOR AL DIRECTORULUI SECȚIEI DE EDUCAȚIE FIZICA DE PE LÂNGĂ C. C. AL COMSOMOLULUI

Una dintre trăsăturile distinctive ale mișcării sportive sovietice este caracterul ei de masă. Tocmai aceasta constitue sursa nesecată a succeselor culturii fizice și ale sportului sovietic. In primăvara anului 1948, organizațiile Comsomolului din ținuturile Gorki și Rostov, din RSS Georgia și din Leningrad au pornit întrecerea pentru organizarea culturii fizice și a sportului în masă a tineretului.

Inițiativa a fost larg îmbrățișată de comsomoliști și de tineretul întregei țări.

In fabrici și uzine, în instituții și așezăminte de învățământ, comsomoliștii, și împreună cu ei tot tineretul sovietic, s'au luat următoarele angajamente concrete: construirea de stadioane și terenuri de sport, selecționarea purtătorilor insignei GTO („Gata pentru muncă și apărarea URSS"), precum și a conducătorilor de grupe, a cadrelor de instructori și de arbitri oficiali.

Nu de mult, CC al Comsomolului a făcut bilanțul rezultatelor întrecerii din anul 1948. Cu acest prilej, s'a putut constata că întrecerea socialistă pentru cea mai bună organizare a sportului de masă a contribuit la întărirea activității organizațiilor Comsomolului pe planul educației fizice a tineretului, făcând ca zeci de mii de tineri și tinere să se poată antrena în mod permanent.

Anul trecut, peste 2.758.000 de tineri și tinere au trecut cu succes probele pentru obținerea calificării „Gata pentru muncă și apărarea URSS" (G. T. O.).

Această cifră arată că s'a depășit aproape de două ori numărul purtătorilor insignei G.T.O., pregătiți în anul 1947.

Aproape 295.000 de sportivi au trecut cu succes probele de calificare pentru titlul de conducători de grupe, iar unui număr de 453 dintre aceștia li s'a decernat titlul de „maeștri sportivi".

Organizațiile Comsomolului au dat un ajutor prețios comitetelor pentru cultura fizică și sportivă, societăților libere de sport precum și pregătirii cadrelor de instructori și arbitri oficiali.

Anul trecut, prin străduințile comsomoliștilor și ale tineretului sovietic, s'au construit peste 2.200 de stadioane, 37.000 de tereuri de sport, 33.800 terenuri de voley-ball și basket-ball, 2.885 terenuri de foot-ball, 335 debarcadere și mai mult de 15.000 de alte instalații sportive.

Toate acestea au permis să se creeze mii de noi colective sportive, în întreprinderi, așezăminte de învățământ, instituții, colhozuri, sovhozuri și SMT-uri.

INTRECEREA SOCIALISTA PENTRU CEA MAI BUNA ORGANIZARE A SPORTULUI DE MASE

Cele mai bune rezultate în întrecerea socialistă pentru organizarea sportului de masă au fost obținute în anul 1948 de Comsomolul din republica Georgiană, de organizațiile Comsomoliste din ținuturile Gorki, Rostov, Moscova, Kiev și Vinița, precum și de organizațiile tineretului Leninist Stalinist din orașele Leningrad, Baku, Minsk, Stalino. Aceste organizații au fost distinse cu „Drapelul Roșu" de către CC al Comsomolului.

Comsomoliștii și tineretul sovietic din ținutul Gorki au construit în anul 1948 14 stadioane, 16 debarcadere, 190 de terenuri pentru întrebuințări diferite și au făcut aproape 3.000 de alte amenajări de terenuri sportive.

Peste 74.000 de tineri și tinere au obținut insigna G.T.O., iar 8.495 conducători de grupă au fost instruiți în RSS Georgia. Bune rezultate au obținut, în acțiunea de extindere în masă a culturii fizice și a sportului, comsomoliștii și tineretul din Estonia, din Regiunea Stavropol și din ținuturile Novosibirsc și Dnepropetrovsc.

Dela 1 Aprilie, a intrat în vigoare o nouă clasificare sportivă unitară în întreaga Uniune Sovietică. Au fost elaborate norme noi pentru recordurile pe ținuturi, regiuni și republici, în scopul de a ridica nivelul sportiv al tineretului din întreaga uniune. In legătură cu aceasta, organizațiile de cultură fizică și Comsomolul va desfășura în și mai largă măsură pregătirea conducătorilor de grupe și a maeștrilor, îmbunătățind organizarea muncii de instruire și antrenament din secțiunile și colectivele de cultură fizică.

(Continuare în pag. 4-a col. 1-2)

LA CLUJ

CANTONAREA UNUI LOT DE ATLETE IN VEDEREA INTÂLNIRII CU SOFIA

In scopul prezentării echipei feminine de atletism în condiții cât mai bune la întâlnirea cu Sofia (dela 2—3 Iulie) Federația de specialitate a hotărît cantonarea următoarelor atlete între 15 Iunie și 30 Iunie la Cluj.

TIMIȘOARA: Ernst Luiza, Receanu Cornelia, Neuhror Bruno, Treybal Edith, Jacotă Lucia și Weissenberger.

ARAD: Muhary Iulia.

LUGOJ: Bajman Ana.

SIBIU: Schuster Renate, Loew Gudrun.

TURDA: Câmpeanu O., Ivas Letitia.

BRAȘOV: Traute Fronius, Filippi Sigried. Shiell Anne-Marie, Pusch Irina.

ORADEA: Lassel Margareta și Kiss Irma.

CLUJ: Iancu Marcela, Schneider E., Lakner.

Com. DACIA: Goldner Elsa.

PLOEȘTI: Tudorache E.

BUCUREȘTI: Russe Claudia, Manolescu Marina, Nicolau E., Stan R. Iovănescu F., Ceaclos L., Hioît R., Filotti D., Haffer I., Poenaru A., Medrea I., Adami M., Popescu I., Dinescu E.

DIVIZIA A IN ȚARA

DUELUL BUCUREȘTI—PROVINCIA CONTINUĂ PRIN JIUL — CFRB ȘI CFRC — PETROLUL

— JOCURI ECHILIBRATE ȘI LA TIMIȘOARA ȘI MEDIAȘ —

Prima Divizie de football programează azi în țară numai patru întâlniri, dintre care două (cele dela Petroșani și Cluj) completează la cinci matchurile dintre o echipă provincială și una din Capitală, în această a 20-a etapă a campionatului.

Cel mai disputat loc din provincie se anunță a fi cel dintre JIUL și CFR BUCUREȘTI în care ambele echipe intră pe teren cu câte o „aureolă" de invidiat: feroviarii sunt „neînvinși în retur" iar minerii „neînvinși pe terenul lor". In cazul unui eșec bucureștean ar profita mai sensibil feroviarii timișoreni, în eventualitatea — foarte probabilă dealtfel — a unei victorii asupra Ratei, pe care o întâlnesc la Timișoara. Cu trei puncte avans față de CFRB, CFR Timișoara va fi scutit de grija de a mai privi înapoi și își va îndrepta atenția mai mult înainte, la ICO...

Rezultat greu previzibil la Cluj, unde CFR primește replica PETROLULUI. Și aceasta în ciuda faptului că feroviarii au avantajul terenului, avantajul unei clasări cu trei locuri mai bună și cu bucureștenii vor alinia o echipă nouă ca formulă și întrată de curând pe mâna unui alt antrenor.

La Mediaș, GAZ METAN — unul din condamnații la retrogradare — va întâlni pe CSU CLUJ. Și s'ar putea ca „mediețenii" să asigure studenților clujeni — în jocul de azi — dacă nu chiar locul, dar în orice caz „regiunea" prin care se vor găsi la sfârșitul campionatului...

DORINȚA lui MARIN FRUNZĂ

Schiță de ART. VOGEL

Linotypele țăcăneau melodia lor *inceată făcând să cadă matrițele în plumbul fierbinte. Rândurile se înșirau unul lângă altul, formând coloană lustruită și simetrică care mai târziu avea să fie stovă tipărită. Marin Frunză, cel mai tânăr linotipist din tipografia „Flamura" cetea cu atenție manuscrisul pe care îl culegea:*

„Cupa Tineretului Muncitor mobilizează tineretul dela sate și orașe, din fabrici, unități militare, din școală, cu scopul de a oferi acestui tineret muncitor și studios, posibilitățile să se întărească prin sport și să fie element folositor producției și construirii socialismului din țara noastră. Cupa cuprinde patru feluri de întreceri: atletism, gimnastică, handball și volleyball".

Mașina uruia mai departe când Marin a lăsat degetele de pe clapă. O clipă gândul său a sburat la competițiunile primei etape unde fabrica sa a concurat la atletism și gimnastică. De ce oare nu ar avea și volley? Oare tovarășii săi nu pot juca și acest sport? Megafonul, agățat sus pe plafonul secției de linotype i-a întrerupt gândurile.

„Tovarăși, nu uitați că după amiază avem finalele la alergări. Toți cei calificați vor fi prezenți la ora 18, în fața fabricei de unde plecăm cu „Blitz-ul", pe teren. Aduceți echipamentul. Cei care nu concurează și vor să asiste, vor pleca cu cursele următoare ale mașinei".

Vocea a încetat brusc dar gândurile lui Marin erau tot la volley. L-au ținut numai câteva clipe căci apoi a aruncat din nou ochii pe manuscris și degetele au prins să danseze pe clape, reproducând cuvânt cu cuvânt, virgulă cu virgulă, textul articolului din față. Urmărea atent cum fraza îl plimba prin stadioane unde tineretul se înfrățește prin sport, cum noii atleți ai Cupei obțin rezultate promițătoare, cum gimnaștii își demonstrează calitățile și cum cei dela volley au jucat seturi splendide...

. . . . . .

La cantină, râsete și veselie. Marin a intrat repede, a trecut pe lângă masa evidențiaților, frumos împodobită cu flori, și s'a oprit lângă Vasile Jurcă, șeful secției de linotype.

Nici nu s'a așezat bine și a început să-și depene dorința.

— *Tovarășe Jurcă, noi am înscris numai atleți și gimnaști în Cupa Tineretului Muncitor. Tot ai făcut matale înscrierile, înscrie-ne și la volley. Așa cum suntem începători, tot o să jucăm. E păcat să nu participăm. Cupa e doar pentru toți, fie că știu să joace sau nu. Prin Cupă o să învățăm mai bine. Facem o ședință de regulament cu Mihăiță — căci el începe regulamentul, mai facem antrenamente și peste patru zile, eșim pe teren. Ce zici?*

— *Măi frate, eu sunt supărat că nu avem foot-ball în Cupă. Fără footboll nu simt nimic. Tu știi că mie îmi place numai jocul ăsta. Restul nu contează. Dacă am înscris atleți este că se fuge. Și la foot-ball, înțelegi tu, trebue să știi să fugi. Dar cu volley, nu numai că nu învățăm nimic pentru foot-ball, dar mai se strică băeții, căci fac hands când or avea primul match. Așa că vezi, tu, nu sunt de acord cu volley-ul.*

— *Nu ne strică, tovarășe Jurcă. Una e foot-ball-ul, alta e volley-ul. E un joc frumos și fott-ballul dar nu are nicio încurcătură cu volley-ball-ul. Pot face casă bună. La volley se mișcă băeții, fac un antrenament în plus, învață câte ceva. Și, apoi, nu cred eu că trăim numai cu foot-ball-ul. Nu toți joacă. Sunt 11 în total că de juniori ce să mai vorbim, ter-*

Marin nici n'a mai putut să mănânce. Se făcuse roșu la față, supărarea i se citea pe față. A eșit din cantină cu gândurile departe.

A pornit-o pe stradă a trecut prin Brezoianu, și s'a îndreptat spre Podul Dâmboviței, la tramvai. Când s'o cotească după colț, aude într'o curte niște sgomote. Instinctiv a băgat nasul pe poarta întredeschisă. In curte se juca volley. Parcă sunt niște cunoscuți. Uite-l și pe Samoilescu dela „Scrisul Liber", și pe Vasiliu și pe Niță. Mingea sburda dintr'o parte în alta. Tipografii loveau voinicește în minge. Passele treceau dela unul la altul apoi unul se avânta în înălțime și trăgea puternic. De câte ori un punct era obținut, bucuria echipelor improvizate nu mai cunoștea margini.

Marin a intrat pe teren. Privea dela margine jocul viol al tovarășilor de meșere. Antrenamentul s'a terminat.

— *Hei Marine, câte echipe ați înscris voi la volley? întreabă Samoilescu. Mai știi că ne întâlnim în etapa următoare a Cupei căci suntem dintr'un Sindicat.*

Marin parcă privea în gol. N'a răspuns nimic. Simțea că îl înăbușe ceva în gât. A plecat fără să dea bună ziua.

A doua zi nu l-a mai răbdat inima S'a dus la președintele Sindicatului.

— *Tovarășe Florea. Uite despre ce este vorba. Toate tipografiile și-au făcut echipă de volley. Numai noi am rămas în urmă. Avem aci tineret cu dutumul. Îi învățăm noi să joace. Cu echipament puțin, cu două mingi, ne împăcăm noi repede. Nu trebuie să fim codași. Dacă participăm în C.T.M. să participăm ca lumea. Tovarășul Jurcă zice că ajunge cu foot-ball-ul. Eu cred că nu ajunge.*

A vorbit așa repede că tovarășul Florea abia l-a urmărit. Dar a înțeles despre ce este vorba căci auzise de niște nemulțumiri sportive. Personal nu a practicat sportul și îi părea rău. Pe linie sindicală, sportul trebue sprijinit căci el știe bine că întărește.

— *Hai cu mine, tinere.*

Florea s'a dus direct în biroul Organizației de Partid. Aci a chemat și pe responsabilul U.T.M.

Ce s'a întâmplat înăuntru, Marin nu știe prea bine căci a stat afară. Venise și ora când trebua să intre la lucru. S'a dus la linotypul său, a schimbat cu tovarășul care terminase și a început să-și bată manuscrisele cu atenție. Parcă era un făcut. Articolul care îl culegea cu literă groasă și neagră se intitula: „Să mobilizăm toți tinerii pentru cele patru sporturi din C.T.M.

După o oră, megafoanele anunțau: „Din îndemnul Comitetului sportiv pentru organizarea Cupei Tineretului Muncitor, îndrumat de Organizația noastră de Partid și de organizația U. T. M., s'a hotărît înscrierea unor echipe de volley și hand-ball în C.T.M. Aceste sporturi sunt folositoare întăririi noastre fizice și de aceia îndemnăm tineretul nostru să se înscrie pentru formarea echipelor la tovarășul Jurcă din secția linotype".

Marin simțea că i se oprește respirația. O mână l-a bătut pe umăr. Era Jurcă.

— *Măi frate, eri am greșit. Și volley-ul e bun. Uite, eu am propus să fie și hand-ball. Ce dracu, nu trăim numai din foot-ball cu pâine...*

Marin a prins să zâmbească. Și-a aruncat o privire sigură pe manuscris și a simțit că are forțe noi la lucru.

Cu o asemenea victorie înaintea ochilor săi va putea să vadă azi mai multe litere ca eri, când îl necăjea absența volley-ului.